

Scénář k audioreportáži – Miroslav Földes

Pan Földes se narodil roku 1940. Je tedy válečným dítětem, protože prvních 5 let svého života prožil za 2. světové války. Je logické, že si z této doby skoro nic nepamatuje, ale i když byl tehdy ještě malé dítě, některé okamžiky mu zůstaly v paměti do dnes.

„To už si pamatuji 45. rok toho 8. května, jak jsme tady vítali Rusy.“

Válka ale znamenala i strach a neustálé ohrožení.

„Ty nálety, který byly, kdy houkaly sirény a bylo zatemnění, bylo to v noci, a přitom to byla záře.“

Jedním z nejsilnějších zážitků jeho dětství byl návrat otce z koncentračního tábora Terezín, ve kterém byl pak shodou náhod sám pan Földes na vojně.

„Pamatuji si, jak táta přišel z koncentráku, protože jsem se ho bál. On byl jako kost a kůže. Chlap, který vážil nějakých 80 kg, měl asi 45 kg.“

Protože byl Pan Földes ještě velmi malé dítě, část vzpomínek zná i z vyprávění.

„Bylo mu vytčeno, že chodí s maminkou, která jako křesťanka neměla tyto problémy a nosí mě nosí tak, že není vidět židovská hvězda.“

Navzdory těžkému dětství byl jeho zbytek života velmi naplněný a úzce svázaný s Louny, kde celý život prožil a stále zde bydlí. V Lounech založil vodácký klub u Junáku a dělal amatérské divadlo.

A co by pan Földes sdělil mladé generaci?

„Váš úkol je se vzdělat, být činný. Vy jste dámy, tak se dobře vdát.“